

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.255/2022/4.
Az I. rendű felperes:	I. r. felperes (felperesek címe)
A II. rendű felperes:	II. r. felperes (felperesek címe)
A felperesek képviselője:	felperesek képviselője ügyvéd (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő (eljáró ügyvéd: alperes képviselője) (alperesi képviselő címe)
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszony megszüntetésével és szabadságmegváltással kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (4. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 4.K.700.916/2022/3. számú kiegészítő ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesek együttes kezeihez 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás, az elsőfokú bíróság ítélete

[1] Az elsőfokú bíróság a 2021. május 10. napján kelt 6.K.700.783/2020/24. számú ítéletével szabadságmegváltás jogcímén – késedelmi kamattal növelt – 654.316 forint megfizetésére kötelezte az alperest; ezt meghaladóan a felperesek jogelődjének keresetét elutasította. Az elsőfokú ítélet rendelkező része a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott. A záró rész [23] bekezdésében az elsőfokú bíróság a felek pernyertességének-pervesztességének arányát 50% - 50%-ban határozta meg, amelyre tekintettel a kizárólag az alperes által előterjesztett perköltségigény tárgyában azt rögzítette, hogy az alperes a költségeit a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdése alapján maga viseli.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezés folytán eljáró Kúria a Kf.VII.40.433/2021/5. számú végzésével az ügy iratait az elsőfokú bíróságnak az ítélet rendelkező részének perköltségre vonatkozó rendelkezéssel történő kiegészítése iránt visszaküldte.

Az elsőfokú bíróság kiegészítő ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság a 4.K.700.916/2022/3. számú kiegészítő ítéletével a 6.K.700.783/2020/24. számú ítélet rendelkező részét azzal egészítette ki, hogy a felek a költségeiket maguk viselik. Rögzítette, hogy az ítélet kiegészítésére azért került sor, mert a 6.K.700.783/2020/24. számú ítélet rendelkező részében a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 35. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 82. §-ában előírtak ellenére nem szerepelt. A Pp. 355. § (1) bekezdésére hivatkozással rámutatott, hogy a bíróság az ítéletet kérelemre kiegészítheti, ha abban valamely kereseti kérelemről vagy annak valamely része felől, továbbá – habár annak helye lett volna – a perköltség viseléséről vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől nem határozott. Utalt az elsőfokú ítélet [23] bekezdésében foglaltakra, kiemelve azt, hogy a rendelkező rész kiegészítését a perköltségre vonatkozó rendelkezés hiánya indokolta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében – a Pp. 83. §-ának megsértésére hivatkozással – a kiegészítő ítélet megváltoztatását, az I. és II. rendű felpereseknek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a perköltség összegéről és mértékéről – a Pp. 82. §-ában rögzítettek ellenére – nem rendelkezett, a kiegészítő ítéletének [3] bekezdésében a feleket érintő pernyertesség-pervesztesség arányát pedig kizárólag a kereseti kérelmek száma alapján határozta meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a perköltség meghatározásánál a követelt és megítélt összeg mértékét nem kell figyelembe venni. Tévesnek értékelte az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a felek költségeiket maguk viselik, hiszen a felperesek az egyik (a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeiben marasztaló) kereseti kérelem vonatkozásában

teljesen, a másik (a szabadságmegváltás iránti) kereseti kérelem tekintetében részben pervesztesek lettek. A kereseti kérelmek között összecsúszásban is szignifikáns eltérés mutatkozik, amelyet azonban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. A kereseti kérelmek és az ítélet tartalma alapján megállapítható, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya az I. és II. rendű felperesek hátrányára 9% - 91%. Számításai szerint a felpereseket a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdésének a) pontja szerint az elsőfokú eljárásban 333.060 forint perköltség terheli, amelyhez hozzászámítandó a másodfokú eljárás költsége is.

[5] Az I. és II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelme a kiegészítő ítélet helybenhagyására irányult. Állították, hogy a kiegészítő ítélet ellen – annak rendelkező része szerint – fellebbezésnek nincs helye, a Pp. 366. § (1) bekezdése alapján azt a másodfokú bíróságnak el kell utasítania. Az sem hagyható továbbá figyelmen kívül, hogy az elsőfokú ítélet [28] – helyesen [23] – bekezdésében a törvényszék a perköltség viseléséről és annak indokairól számot adott. A Pp. 341. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A felperesi jogelőd kereseti kérelme perköltségben történő marasztalásra nem irányult, az alperes perköltség iránti igénye elutasításának indokát az elsőfokú ítélet indokolási része tartalmazza, ekként az a Pp. 82. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelel. A Pp. 83. §-ára utalással kiemelték, hogy a perköltségről való rendelkezés körében elsőként az vizsgálendő, hogy ki minősül pernyertes félnek. A petíum alapján a Pp. 341. § (1) bekezdésére figyelemmel a fél annyiban tekinthető pernyertesnek, amennyiben a bíróság a kérelmét teljesíti, és annyiban pervesztesnek, amennyiben nem. A részleges pernyertesség azt jelenti, hogy a bíróság a fél keresetének nem teljes egészében adott helyt, a kért marasztalás vagy más joghatás bizonyos részében elmaradt. Ez az arány lényegében attól függ, hogy a kereset mennyiben volt megalapozott. Jelen esetben a felperesi jogelőd két külön kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyből az elsőfokú bíróság az első megalapozatlannak, míg a másodikat megalapozottnak ítélte. Erre tekintettel a törvényszék megalapozottan hozta meg a perköltség vonatkozásában azon döntését, amely szerint a peres felek pernyertességének és pervesztességének aránya 50% - 50%. Amennyiben a pedig a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség nem jelentős, egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés nem alapos.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú kiegészítő ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A rendelkezésre álló iratok áttekintését követően arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet kiegészítése kapcsán a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azok megfelelő alkalmazásával érdemben helytálló döntést hozott, amelynek indokaival az ítéltábla is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[8] Elöljáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az ítélet hivatalból, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 82. §-ára tekintettel a Pp. 355. § (2) bekezdése alapján történő kiegészítése során döntésének [4] bekezdésében tévesen utalt arra, hogy határozatát kérelemre, a Pp. 355. § (1) bekezdése alapján hozta meg, ami azonban az ügy érdemére nem hatott ki, mivel az ítélet általa (hivatalból) észlelt hiányossága – a kiegészítő ítéletben helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések alapján – a kiegészítést megalapozta. Az alperes továbbá fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a kiegészítő ítéletének jogorvoslati tájékoztatásában tévedett, ugyanis rendelkezése szerint kizárta a döntésével szembeni rendes jogorvoslat lehetőségét, ezt a tévedését azonban az alperesi fellebbezésnek a Fővárosi Ítéltáblára történő felterjesztésével orvosolta, ekként nem zárta el a peres feleket attól, hogy a rendes jogorvoslat iránti jogaikkal élhessenek. Ezen eljárásjogi szabálysértés a döntés érdemét ezért szintén nem befolyásolta.

[9] A Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 341. § (5) bekezdése és 355. §-a értelmében a határozat kiegészítése a határozat hiányosságának orvoslására szolgál. A Pp. egyértelmű rendelkezése szerint kiegészítésnek akkor van helye, ha a bíróság nem döntött olyan kérdésben, amelyben határoznia kellett volna; következésképp, ha hiányosság nem terheli a bíróság határozatát (azaz még ha tévesen is, de valamennyi kérdésben határozott), a döntésének kiegészítése szükségtelen, abban az esetben csupán annak kijavításáról vagy – amennyiben lehetőség van rá – a fél részéről a sérelmezett döntéssel szembeni perorvoslat (fellebbezés, felülvizsgálat) igénybevételéről eshet szó.

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú kiegészítő ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezésének megváltoztatását kérte a peres felek pernyertessége-pervesztessége arányának az elsőfokú bíróság általi megállapítását kifogásolva.

[11] Az ítéltábla rámutat, hogy az alperes igénye a kiegészítő ítélettel szemben előterjesztett fellebbezéssel nem rendezhető. A Szegedi Törvényszék a 6.K.700.783/2020/24. számú ítélete indokolási részének [23] bekezdésében – még ha az ítélet rendelkező része a perköltségre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem is tartalmazott – állást foglalt a pernyertesség-pervesztesség 50% - 50%-os mértékű arányáról, így annak kiegészítő ítélettel történő megváltoztatására nincs jogszerű lehetőség. Az ítélet kiegészítése nem valamely rendelkezés megváltoztatására, hanem a hiányos rendelkező rész kiegészítésére szolgál. A másodfokú bíróság e körben utal a KGD2002. 296. számon közzétett eseti döntés elvi megállapítására, amely szerint az ítélet kiegészítésének nincs helye azon a címen, hogy a felperes az ítéletben foglaltakhoz képest további perköltség megállapítását kéri. A BH1982.437. számon – kijavító végzés elleni fellebbezésre vonatkozóan – közzétett eseti döntés szerint a kijavító végzés elleni fellebbezés vitathatja a kijavítás jogszerűségét és helyességét, de nem irányulhat az ítélet megállapításainak megváltoztatására. Mindezekre figyelemmel a jelen esetben a kiegészítő ítélet elleni fellebbezés vitathatja a kiegészítés jogszerűségét és helyességét (azaz, hogy a kiegészítés valóban szükséges volt-e, s arra tartalmilag helyesen és az eljárási rendelkezéseknek is megfelelően került-e sor), de nem

irányulhat az ítélet – jelen esetben a perköltség viselésére vonatkozó – megállapításainak megváltoztatására.

[12] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az alperesi fellebbezésnek megfelelő döntés az ítélet ellentmondásosságát eredményezné; e körben hivatkozik a Kúria Pfv.V.20.550/2018/7. számú határozatának az ítélet és a kiegészítő ítélet kapcsolatára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot tükröző [21] bekezdésére, amely szerint az ítélet és a kiegészítő ítélet egységnek tekintendő, a szabályszerűen meghozott kiegészítő ítélettel válik a bíróság döntése teljessé. Mivel a perben hozott ítéletében az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányáról és a perköltség viseléséről – még ha csak az ítélet indokolásában is – tájékoztatást nyújtott a peres felek részére, ezért egy, a pernyertesség-pervesztesség arányát és a perköltség viselésének ehhez rendelt szabályát megváltoztató kiegészítő ítélet természetsszerűleg ellentmondásba kerülne az azzal egységet képező ítélettel (annak indokolási részével).

[13] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[14] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest az I. és II. rendű felperesek másodfokú eljárásban felmerült együttes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint az irányadó IM rendelet 3. § (1), (3), (5)-(6) bekezdései alapján az ügy bonyolultságára, a felperesek által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel mérlegeléssel, a kifejtett ügyvédi tevékenység arányában állapította meg.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 5.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró